

32 KLEUR-
BLADZIJDEN

KUIFJE

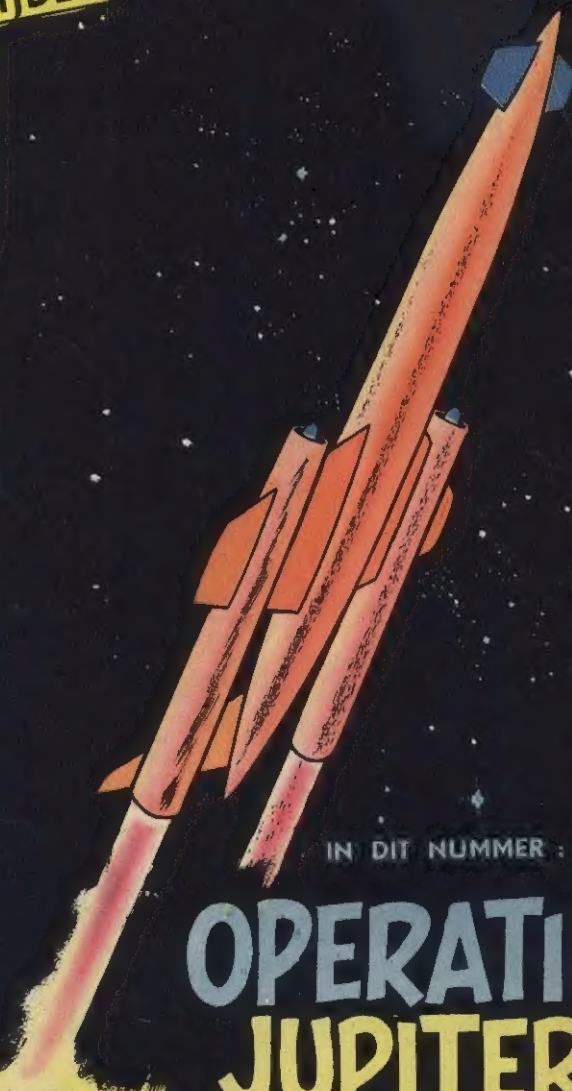
HET WEEKBLAD VOOR JONGENS

8F.

VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts

35

IN DIT NUMMER :

OPERATIE JUPITER

Onder...

DE GROTE PRIJS VAN HET JAAR 2000

VAN 7 tot 15 september e.k. organiseert de Vereniging voor Vreemdelingenverkeer van Elsene allerlei feesten. Tijdens deze feesten patroneert «Kulfijs» de «GROTE PRIJS VAN HET JAAR 2000».

Waarin bestaat deze prijs?

Wel, alle jongeren die er wensen aan deel te nemen, moeten zich verklaren of een voertuig maken zoals ze zich voorstellen dat men in het jaar 2000 zal rondvaren en rondrijden.

Deze wedstrijd gaat door op maandag 2 september langs de vijvers van Elsene voor een jury die de vindigheid en de originaliteit van de deelnemers zal weten te waarderen.

Een Kulfijs' beker zal aan de winnaars van deze originele wedstrijd uitgereikt worden. Voor alle inlichtingen gelieve men te schrijven naar de Dienst voor Toerisme van het gemeentehuis van Elsene.

De feesten van de Dienst van het Toerisme zullen nog andere belangrijke initiatieven omvatten, waaronder een «Rallye van de Reuzen» met vertrek van een koning en een koningin. Aan deze rallye zullen op zondag 8 september meer dan honderd reuzen deelnemen, en er zal ook een automobielen uit het jaar 1903 worden gereconstrueerd (van 7 tot 15 september, Tulp-plein).

VERGEET NIET

dat wij op 31 augustus, dus binnen drie dagen, onze Grote Fotoprijsvraag afsluiten! Haast je ons je mooiste foto te sturen! Misschien win je een van de prachtige prijzen, aangeboden door de firma GEVAERT.

Magda Segers, Groeningheplein, 23, Borgerhout, Antwerpen, zou zeer blij zijn met buitenlandse meisjesgidsen in contact te kunnen komen. Men mag haar schrijven in het Nederlands of in het Frans.

Hilda Berens, De Lint, 4, Oud-Turnhout (prov. Antwerpen) is 14 jaar oud en zou graag corresponderen met een Spaans of Zwitsers meisje. Hilda verzamelt postzegels en houdt van reizen, varen, lektuur, en al wat in betrekking staat met de scheepvaart. Ze verwacht vele antwoorden.

IK HEB MIJN WOORD GEGEVEN

TOEN de Franse revolutie uitbrak trachten de vrienden van kapitein Latour d'Auvergne hem te overtuigen om met hen te vluchten en Frankrijk te verlaten, maar kapitein Latour antwoordde:

— Het is mijn plicht hier te blijven, maar ik beloof jullie dat ik van het nieuwe regime geen enkele gunst zal aanvaren.

Hij hield zijn woord. Meermaals bood men hem een bevordering aan, maar Latour weigerde steeds. Toen Napoleon hem persoonlijk de titel van eerste grenadier van de republiek aanbood, weigerde Latour opnieuw.

— Ik heb mijn woord gegeven, zei hij, zonder meer. Op zekere dag, toen hij krijgsgevangene was, drongen zijn kameraden plotseling in zijn cel binnen zeggende:

— Kom kapitein, wij zien een kans om te vluchten. Maar onverstoorbaar antwoordde Latour d'Auvergne:

— Ik heb mijn woord gegeven niet te vluchten. Ik blijf!

En hij las verder in een boek van Marcus Aurelius. Wat denk je van een dergelijke houding, vriend? Is die niet bewonderenswaardig, want het gebeurt zo zelden, dat men trouw blijft aan zijn woord, vooral wanneer de omstandigheden ongunstig zijn.

Kulfijs

FOTO'S ONTWIKKELEN

ROGER GEERTS, van Merchtem, schrijft mij om te vragen wat hij moet doen om zelf foto's te ontwikkelen. Wij hebben vroeger een reeks artikelen over het vergroten en ontwikkelen van foto's gepubliceerd. Dat is natuurlijk een boeiende hobby, maar ik moet toch doen opmerken, dat dit, de schijn ten spijt, een dure hobby is, want men moet er zich een minimum uitrusting voor aanschaffen, nl. schetkundige producten, papier, een vergroter, een ontwikkeldoos, enz... Dit alles samen vertegenwoordigt een heel sommetje, en dan zal men ook gedurende de eerste tijd heel wat verknoeien alvorens men zeker is van zijn stuk. De prijs van alles wat je nodig hebt voor het inrichten van een amateurdonkere kamer kan je bezorgd worden door de dichtsbijgelegen fotograaf, die je wel alle nodige wenken zal geven.

Ons!

Georges Van Duyvenboden

Is een vriendelijke jongen, want hij vergat ons niet te danken voor het kaartje dat hij (als lid van de Kulfijs' club) van ons kreeg op zijn verjaardag. Ik wens je nog een heerlijk verlof te Sint-Ideusd, Georges!

EEN PROBLEEM OPGELOST

DOMINIQUE THYS, van Antwerpen, die met vakantie is te Oostduinkerke heeft het nijpend parking-probleem opgelost. Op een rechthoekig terrein van 2 km bij 3 km is het mogelijk 500.000 luxe wagens te parkeren en dan is er nog veel ruimte over, zo schrijft ze ons.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

Onze vrienden namen de twee bandieten die zich de goudmijn van Dog Bull wilden toeëigenen, gevangen...

Enkele dagen later komen onze vrienden te Pancho City aan. Daar bevindt zich de goudmijn van Dog Bull...

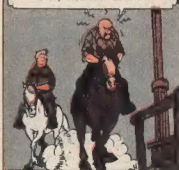
Kom mee, Kid Ordina! Bij de notaris heeft men steeds een getuige nodig!

De notaris is niet thuis! Hij moet ergens in de bergen zijn waar hij grond afbakt.

Wat voor een notaris is dat? Die stuurt brieven om mensen uit te nodigen, en wanneer die komen is hij niet eens thuis!

We kunnen misschien wachten...

En intussen kan om het even wie naar mijn goudmijn gaan, en er mijn goud stelen...

Heb je dat gezien? Men zou zeggen dat iedereen hier een goudmijn bezit. Er zal hier weldra nog een plaatje meer aan deze paal hangen.

Hoor eens, jongeman! Ik zoek de notaris. Kent u hem?

O! Ik hem ken! Het is mijn schoonbroeder! Hij is daar, aan de ingang van het bosje! U zult hem makkelijk vinden!

Heb je die pretentieuze kerel gezien? Het is zijn schoonbroeder zegt hij, alsof hij wou zeggen dat iedereen schoon is in zijn familie!

Ekskuseer me, mijne heren, ik zoek de notaris!

Dat ben ik!

Die man is waarlijk schoon! Hij mag er fier op zijn!

(Wordt voortgezet.)

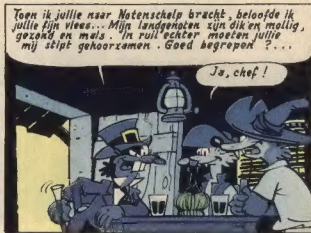
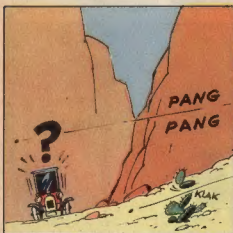
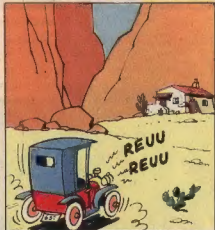
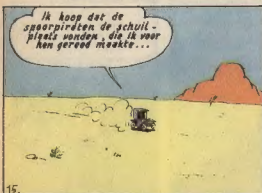
DE SPOORPIRATEN

DOOR R. MACHEROT

De kommissaris denkt dat onze vrienden grappen maken en hij stalt hen op. Maar intussen...

Na enkele uren rust, rijdt Anthraciet met zijn gloednieuwe, in twee kleuren geschilderde wagen, door de woestijn...

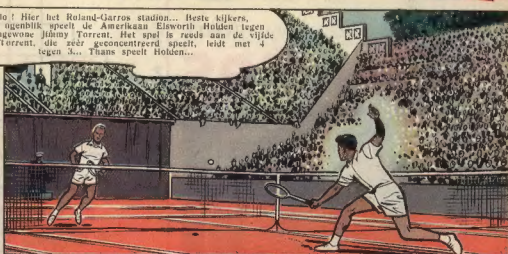

JARI en de KAMPIOEN

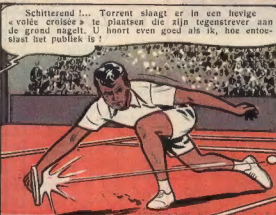
door RAYMOND REDING

Hallo! Hier het Roland-Garros stadion... Beste kijkers, op dit ogenblik speelt de Amerikaan Elsworth Holden tegen de buitengewone Jimmy Torrent. Het spel is reeds aan de vijfde set... Torrent, die zeer geconcentreerd speelt, leidt met 4 tegen 3... Thans speelt Holden...

U mag niet denken dat ik overdrijf, wanneer ik het woord « buitengewoon » gebruik, want bij mijn weten is het voor de eerste maal dat een totaal onbekende speler in de halve finale komt van de internationale kampioenschappen van Frankrijk. En ik kan u verzekeren dat ik... HO!!!

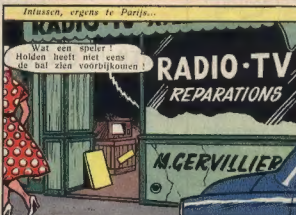
« Schitterend!... Torrent slaagt er in een hevige « volée croisée » te plaatsen die zijn tegenstrever aan de grond nagelt. U hoort even goed als ik, hoe entoesiast het publiek is! »

Terwijl de spelers van kamp veranderen, herinner ik aan de kijkers die geen kranten lezen, dat Jimmy Torrent een jonge Engelse chirurg is, die zich heeft ingeschreven voor deze competitie tijdens zijn vakantie, die hij in Frankrijk heeft doorgebracht. Het gebeurde bijna bij toeval. Ik vestig uw aandacht op het feit, dat wij vanavond een interview met hem zullen uitzenden over de zender Paris-Inter... Nu weer de Brit...

Zijn eerste bal is...

Intussen, ergens te Parijs...

Wat een speler! Holden heeft niet eens de bal zien voorbijkomen.

RADIO-TV REPARATIONS

M. GERVILLIER

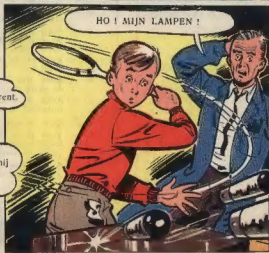
Wat denk je daarvan, mijnheer Gervillier! Wat een punch! Wat een speler!

Kijk zoveel je wilt, Jari, maar laat me met rust! En pas op voor mijn gerief...

Het is toch jammer, dat jij die oude spullen moet opknappen, wanneer... Ho, formidabel! Kijk maar eens wat een spel!

directe slag van Torrent.

HO! MIJN LAMPEN!

Jari, « ZE » zijn aangekomen sinds een kwartier! Het zal er sterven, indien je niet...

Ha, ik herken zijn stem... Er moet niet aan getwijfeld worden, dat hij bij Gervillier is... Ja, die Jari en zijn tennis!

Als je in 't examen slaagt... dan krijg je van je ouders beslist

je eigen draagbare

PHILIPS

L 2 x 70 B - 1.750 fr

L 3 x 71 T - 2.850 fr

L 4 x 60 BT - 2.950 fr

L 4 x 71 AB - 3.950 fr

L 5 x 62 AB - 5.250 fr

Er is geen aangenamer gezelschap!

- CAMPING
- VAKANTIE
- UITZENDINGEN
- VOOR DE JEUGD
- TAALSTUDIE
- ENZ.

overal wordt je vergezeld van je eigen PHILIPS "portable" en allen zullen je erom benijden.

5 modellen draagbare radiotoestellen van 1.750 Fr tot 5.250 Fr of vanaf 147 Fr per maand (je kan het ook zelf betalen).

Stuur deze bon in aan PHILIPS, Anderlechtstraat, 37 te Brussel, dan krijg je de complete catalogus van PHILIPS' draagbare radio's 1957.

Naam

Straat, Nr

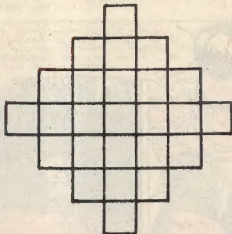
Lokaleiteit

STEEL MET ONS MEE

TOVERNUIS

1
2
3
4
5

VAN links naar rechts en van boven naar onder dezelfde woorden invullen, met volgende beelden:

1. Honderd vierkante meter.
2. Stad in Spanje, gehoorde plaats van de H. Theresia.
3. Ons aller kleine vriend, van koninklijke bloede!
4. Gemeente in Nederland - Limburg, gelegen aan de Maas.
5. Krantenjongen in een spoorwagstation, ook wel akkojongen genaamd.

(De oplossing verschijnt volgende week.)

OPLOSSING VAN VORIGE WEEK :

DE ZONEN VAN LAMBIK

VOORSELIJK

Dat is toch de Muggenberg? zei de dame.

Ja, antwoorde de heer. Is er niet een legende aan verbonden?

Ja, twee verliefden beklommen de berg en men zag ze nooit weer.

Wat is er met hen gebeurd?
Ze dwaalden langs de andere kant af!

E	V	E	R	E	G	E	L	S	K	E	L	E
G	E	V	A	L	R	E	D	E	B	O	T	
N	R	A	D	I	O	S	T	I	L	L	M	B
O	K	E	I	D	E	N	T	E	D	E	P	O
R	E	R	O	I	N	I	E	T	E	V	E	N
E	E	E	O	L	T	V	R	J	R	E	N	G
D	R	A	M	A	E	N	K	E	M	N	K	E
L	S	D	R	A	N	R	U	S	E	A	O	R
E	A	N	O	I	T	I	N	E	G	O	I	
S	G	A	E	R	E	D	O	S	E	P	K	
R	E	L	P	A	L	L	I	U	T	N	M	R
E	N	R	E	V	E	T	G	N	E	N	A	E
T	T	O	R	T	R	E	E	P	R	E	N	N

MAAK DEZE TEST BEN JE GEZELLIG VAN AARD?

De ene mens voelt zich in gezelschap beter thuis dan de andere. Vertoef jij graag in gezelschap en ben je aangenaam in de omgang?

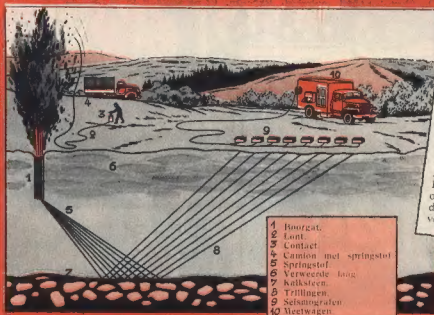
Ja Neen

1. Ben je in gezelschap over het algemeen goed gebumeerd en vriendelijk?
2. Aanvaard je graag een uitnodiging van vrienden of kennissen?
3. Ontvang je graag het bezoek van je vrienden?
4. Sluit je vlieg vriendschap met jongens van je eigen leeftijd op reis of tijdens de vakantie?
5. Vertoef je graag bij vrienden of in een hotel?
6. Doet het je gemogen vreemdelingen in de stad rond te leiden?
7. Sluit je vlieg vriendschap met een groep jongelui die je voordien nooit had gezien?
8. Hou je van het familieleven?
9. Voel je je zelfs thuis in een groot gezelschap, ben je niet bang de vreemde gezichten te ontmoeten?
10. Ga je liever in groep uit wandelen dan alleen te blijven?

Totaal

KOM MEE NAAR DE POSTILJON
VOOR HET ANTWOORD OP DE TEST

3.. EEN GOED VERBORGEN SCHAT

- 1 Boorgat.
- 2 Lant.
- 3 Contact.
- 4 Cannon met springstof.
- 5 Springstof.
- 6 Verworde laag.
- 7 Kalksteen.
- 8 Trillingen.
- 9 Seismografen.
- 10 Vrachtwagen.

BIJNA alle landen ter wereld maken jacht op petroleum; de moderne wereld draait nu eenmaal niet zonder dat zwarte goud. Een nieuwe put boren kost veel geld en het is onbegonnen werk blindelings ergens te boren in de hoop de petroleum te zien spuiten. Eerst en men gebruikt daarvoor meestal de seismische opsporingsmethode. Een hoeveelheid springstof wordt meestal in een ondiep boorgat tot ontplofing gebracht. De gevormde trillingen — het gaat onder de aarde precies zoals in het water waarin je een steen werpt — worden geregistreerd in draagbare seismografen, op een bepaalde afstand van het schietpunt opgesteld. De echo's van de verschillende aardlagen, door de seismografen opgevangen, tekenen een schema op een film waaruit alleen de speciaal opgemakten waarop de petroleumlagen nauwkeurig zijn. Het is echter slechts de boring die volledige zekerheid kan geven.

IN het begin gebruikte men de stootboormachine en die bestond uit een zwaar en scherp voorwerp opgehangen aan een kabel. Iedere keer men het liet neerkomen, drong het dieper in de grond. De moderne boortorens hebben lange boorstangen en boorbuizen, die een rondroterende en tegelijkertijd neergaande beweging uitvoeren.

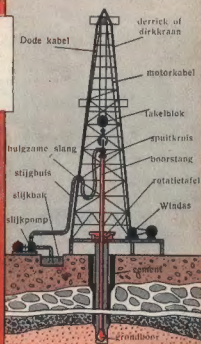

Een nieuwe supertanker die 250 m lang is, en in zijn ruime niet minder dan 50.000 ton petroleum kan meevrachten.

HET transport geschiedt bij middel van petroleumschepen, wagons en speciale vrachtwagens. Het eerste petroleumschip stak in 1861 te Philadelphia in zee met bestemming naar Engeland. Het transporteerde de ruwe olie in houten vaten. In 1869 koos een petroleumschip met metalen reservoirs het ruime sop. Het transport te water is goedkoop en biedt zich nog steeds uit. De petroleumreders waarover men thans veel praat zijn Onassis en Niarchos. Zij bezitten een hele vloot tankschepen.

Het transport van de putten naar de haven stelde echter veel problemen. De wegen waren slecht, de ronnen duur. In 1860 kwam men op het idee de olie door buizen naar de haven te sturen maar deze eerste pipe-lines werden geboycot door de vrachtovervoerders. De pipe-lines wonnen die kleine oorlog en thans wordt de ruwe petroleum meestal door pipe-lines of pijpleidingen naar de havens geleid.

SCHEMA VAN EEN ROORTOREN
rotary systeem

VLUGGER DAN DE BLIKSEM

Een volledig tekenverhaal
door E. Aidans

In het jaar 1812 richt James Madison zich tot het Amerikaans kongres.

Mijnheer, de Britse vloot daagt ons alle dagen opnieuw uit. De Roodhuiden die onze kolonisten aanvallen in het noordwesten, worden door de Engelse agenten uit Canada aangemoedigd.

Dat is genoeg! Ik vraag u vandaag de oorlog te verklaren aan Engeland!

Het Britse parlement tracht de oorlog te vermijden, maar het kan niet tijdig meer in kontakt treden met de Amerikanen, en de oorlog breekt los...

Een jong Amerikaanse schilder, die kort tevoren te Londen aankwam, wordt door het nieuws van dit tragisch misersstand anbatst. Hij is 21 jaar oud en heet Samuel Finley Morse.

Het is toch lammer, dat men het nieuws niet vlugger de oceaan kan oversenden! Wat al katastrofen zouden er dan niet kunnen vermeden worden...

In oktober 1832 keert Morse van een reeds veel in Europa terug. Op een avond in een van de salons van het schip...

Het verwondert mij dat er nog niemand aan gedacht heeft nieuws over grote afstanden over te zenden bij middel van de elektriciteit...

Gedurende het verblijf van de zeereis werkt Morse voortdurend aan het schema van een vreemdsoortig toestel.

Morse is een schilder met talent. Het jaar daarop exposeert hij in de koninklijke academie te Londen.

Mijnheer, ik heb het genoegen u mede te delen dat een van uw werken geklasseerd werd onder de besten.

Nadat Samuel Morse zijn kunststudies tot een goed einde heeft gebracht, keert hij in 1815 naar de States terug. Daar schildert hij o.a. een prachtig portret van generaal de La Fayette, de held van de Amerikaanse vrijheidsoorlog.

Morse heeft gestudeerd aan de universiteit van Yale, en hij interesseerde zich daar bijzonder voor de cursus van natuurkunde. Het ogenblik is aangebroken om zijn natuurkundige kennis op de proef te stellen.

Maar niettemin...

Wel, hoe staat het met de plannen van je telegraaf?

Op papier gaat alles goed...

Een artistiek gebied heb ik nu gewonnen. Ik heb gekraaid om een van de grote panelen te mogen schilderen die de zintonde van het Kapitaal te Washington moeten versieren.

Dat kan ik besliss!

Op zekere morgen...

Mijnheer de professor, een bode wacht op u...

Dank je, Hobson!

Jammer...

of des te beter!

Het spijt ons u de versiering van de rotonde van het Kapitol niet te kunnen toevertrouwen...

Goed. Als het dan toch zo is, zal ik me geheel aan mijn telegraaf wijden...

Veel te arm om zich een deftige woning in de stad te kunnen aanschaffen of huren, woont Morse in de achterstraat, en hij knapt er allerlei knachtenkarweitjes op...

Ja, mijn heste Fred, ik doe hier de keuken!

Wat, jij een professor in de schone kunsten! Een schilder met talent!

Ba, wat geeft dat!

Ik wil al mijn inkomsten sparen voor mijn werk! Kom maar eens kijken, ik zal je mijn kind tonen!

Ziehier de telegraaf! Wanneer men op deze knop drukt, wordt er een elektrische stroom van een batterijje gestuurd naar een ontvanger.

Dat ontvangtoestel is gebouwd met een lijst van een schilderij en onderdelen van een defect uurwerk, en nog allerlei andere spullen!

Ja, jij blijft in alles een artist!

Dat ben ik geweest, maar ziehier het principe van mijn sein-toestel: de elektrische stroom beïnvloedt een elektro-magneet die een slingeruwerk regelt. Aan de slinger is een potlood vastgemaakt waarvan de punt een boodschap schrijft op een strokje beweegbaar papier.

Maar het is prachtig!

Ho, er blijft nog heel wat op te knappen. Zo bijvoorbeeld weet ik nog steeds niet hoe ik de letters van het alfabet moet voorstellen?

Mag ik je een handje helpen?

En uit de samenwerking van Alfred Vail en Morse wordt de Morse-code geboren, die bestaat uit puntjes en streepjes.

Dat is zeer vernutlig! Het komt er nu alleen op aan, kort of lang op de knop te duwen om de korte of lange signalen te bekomen...

Ik geloof dat dit de allereenvoudigste oplossing is!

Zohaast de code klaar is, brengt Morse nog enkele verbeteringen aan zijn uitvinding aan. Deze vraagt natuurlijk tamelijk belangrijke investeringen. Op het einde van het jaar 1837 bevinden Morse en zijn drie vennoten zich in financiële moeilijkheden...

Op 24 januari 1838...

Mijne heren, ik heb er aan gehouden u te bewijzen dat u uw geld en uw vertrouwen goed hebt besteed. U kent reeds mijn toestellen... Vandaag zal u ze in werking zien!

En dan gebeurt het mirakel! Onder de verwonderde ogen van zijn vrienden en vennoten scant Morse zijn eerste morsk-boodschap. Het papier neemt de boodschap zeer getrouw op...

Met dit stukje papier kunnen we de grootste sceptici wel aan het zwijgen brengen.

Ik hoop het! Geloof me vrij: uitvinder spelen is geen plezierig karweijsje!

En daarmee is alles nog niet gezegd, want het duurt nog vijf jaar eer de regering zich eindelijk voor de telegraaf zal interesseren. Intussen verbetert Morse fotografische toestellen waarvoor hij zich ook interesseert.

En eindelijk dan in 1843...

Ik stel aan de hoogede leden van het Kongres voor een krediet te stemmen om een proeftelegraaf aan te leggen...

NOOI!

GEEN SPRAKE VAN!

Fred! Het Kongres geeft ons een subsidie van 30.000 dollar!

...en benoemt je tot directeur van de telegraaf-lijnen!

De nieuwe directeur besluit Washington te verbinden met Baltimore.

De afstand tussen deze twee steden is wat meer dan 600 kilometer. Met de hulp van mijnheer Cornell, hier aanwezig, zullen wij de leiding onder de grond leggen...

Heer Cornell heeft speciaal een vernuftige machine gehuurd, die een gracht graaft, er een loden buis in legt die de draden bevat en de gracht dan weer dichtwerpt. De werken beginnen...

Weldra zijn er 23.000 dollar verbruikt. Op zekere morgen...

Een echte katastroof! Ik heb er mij nu pas rekenschap van gegeven dat de isolering van de draden te wensen over laat. Ze is niet sterk genoeg voor een ondergrondse leiding...

Lieve hemel! Onze kredieten zijn reeds voor de twee derden uitgeput!

We zonden de lijn moeten herbeginnen en een lichtlijn plaatsen... Maar hoe zullen we dat aan het Kongres verklaren?

Dat wordt een mooi schandaal! Neen, er bestaat nog een ander middel om ons uit de slag te trekken!

En Cornell neemt kortdurend een besluit...

Wij zullen een ongeval voorwenden dat ons verplicht van systeem te veranderen!

Wat ga je uitlechten, Cornell?

Zonder een ogenblik te verliezen heeft Cornell zich naar de werkplaats...

Laat mij het gespan even lelden, vriend!

Pas op, mijnheer! U moet er voorzichtig mee zijn, want de grond is hier erg oneffen!

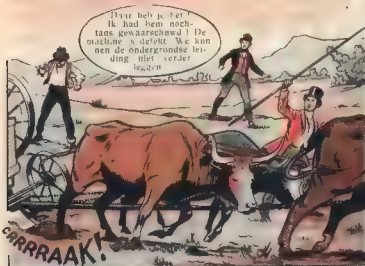

Cornell hijs de Zestien ossen op...

Hij is veel te brutaal met de dieren! Als er maar één enkele steen...

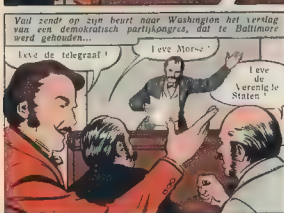
En plotseling hapert de machine op een enorme steen...

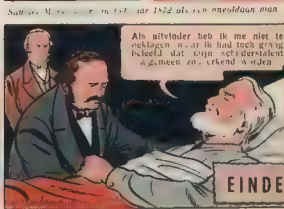
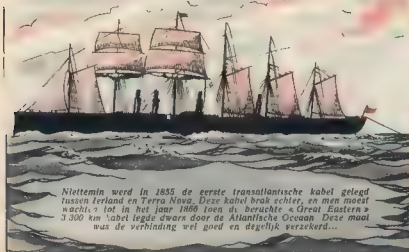
En meteen is de licht-telegraaflijn geboren

In mei 1844 telegrafeerde Samuel Morse naar het opperste gerechtshof te Baltimore, waar Vail de bondschap ontvangt

En van dat ogenblik af, kent de telegraaf een enorm succes. Morse wordt met eerbetuigingen overladen en is weldra beroemd en rijk... Maar in zijn grenzeloze verblijding wil hij reeds een transatlantische kabel leggen dwars over de oceaan om de Oude met de Nieuwe wereld te verbinden. Hij begint met het leggen van een proeflijn in de baai van New York

OPERATIE JUPITER

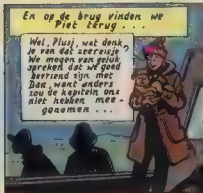
DOOR A. WEINBERG

Een snelboot van de Canadese marine vaart door de zwarte wateren van de Stille Oceaan. .. Achter haar wordt de Canadese kust steeds vager in de nachtelijke mist. . .

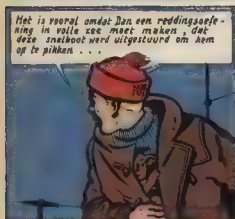

Hallo ! Hallo ! Ik vraag
... Ik vraag kapitein
Dan Cooper.
Verwachten nauwkeu-
rige inlichtingen
over uw vliegtuig !

En op de brug vinden we
Piet Lerug. . .

Wel, Plusj, wat denk
je van dat seereisje ?
Wie mogen van gisteren
aprekten dat we goed
betrofend zijn met
Dan, want anders
zou de kapitein ons
niet hebben mee-
genomen. . .

Het is vooral omdat Dan een reddingsaf-
ening in volle zee moet maken, dat
deze snelboot werd uitgestuurd om hem
op te pikken. . .

Maar je weet wel, Plusj, dat
het de laatste keer is dat Dan
met een militair vliegtuig
vliegt. Hij zal zijn escadrille
verlaten en ons meenemen
aan boord van zijn privé-
vliegtuig. Wat denk je
daarvan, Plusj ? Zijn
privé-vliegtuig !

Ja, ja, ik spreek
met je ! En jij
mollige lulder,
jij slaapt !

Het wordt een echt experiment ! En zeggen
dat hij in die dichte mist, die maar steeds dikker
wordt, moet springen ! . . .

Dan zullen we des te beter kunnen
oordelen over de luminositeit van
de nieuwe fosforescerende kleur van
het reddingsbootje. . .

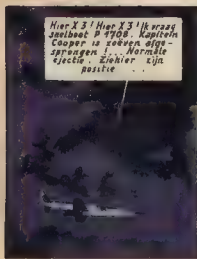
En ergens in de hemel. . .

Het gummi-reddingsbootje
ligt goed op mijn scherm !
Sergeant, opgepast !
IK SPRING ! . . .

Goed, kapitein !
Ik zal de snelboot
weerschuwen !

Een brutale schok en dan volgt
de klassieke ejectie. . .

Hier X 3 ! Hier X 3 ! Ik vraag
snelboot P 7908. Kapitein
Cooper is gezien, afges-
prongen ! . . . Normale
ejectie. Ziehier zijn
positie.

Maar aan boord van de snelboot kan de
boodschap niet goed opgevangen worden.

Aai Krouw
Krrr... Piii!

Verdorie !
Ik snap er niets
meer van !

Ha, het begint te sneeuwen. . .
Och, dat zal maar een mui-
se bui zijn. Ik hoop dat het vlug
voorbij gaat, want anders zul-
len wij onze schipbreukeling
niet gauw vinden. . . Wat
zegt de radio ?

Hoe is dat
gezien ? . . .
Sneeuw ! . . .

SNEEUW ! EN DIE
SNEEUW IS ROOD.
JA, ROOD !

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKIN

DE KRUISTOCHTEN

NEGEN eeuwen geleden waren er geen medicijnen, geen hospitalen, geen apothekers en geen farmaceutische specialiteiten. Er waren echter wel vreselijke besmettelijke ziekten en om die ziekten te genezen of om ze te voorkomen, hadden de mensen niets anders dan de relikken. De gelovigen togen ter bedevaart en brachten van het bedevaartsoord relikken mee waarvan ze mirakels verwachtten. In de middeleeuwen bloeide de relikencultus. De voornaamste relikken waren die van Christus...

3. — GODFRIED VAN BOUILLON

DE edelen verkochten hun bezit, namen de wapens op en vertrokken. De Italianen werden aangevoerd door Bohemond en Tancred, de Fransen onder leiding van Hugo de Vermandois, de Provençalen onder leiding van Raymond de Toulouse en de Belgen onder het bevel van Godfried van Bouillon. Het was deze laatste die eerst te Byzantium, verzamelaarsplaats, toekwam. Alexios I schrok want daar stond een leger van een half miljoen man voor de poort!

1. — HET HEILIG GRAF

WEINIG relikken van Christus zijn echt, behalve dan het Heilig Graf te Jeruzalem. De gelovigen gingen op bedevaart naar het Heilig Graf, de tocht was lang en moeilijk en werd in de XIe eeuw bijna onmogelijk. Het Heilig Land was toen immers in handen van de Turken, deze waren fanatiek en behandelden de Christenen niet al te voorkomend. De Turken sloten het Heilig Graf en dat was voor de gelovigen zoveel als het dichtgoolen van de Hemelpoort...

4. — ONDER DE ZON VAN AZIE

TOEN begon de lange, dodende mars. De kruisvaarders namen Nicea in, versloegen de Turken te Dorylön, trokken door de woestijn van Klein Azië, over het Taurusgebergte, overcompelden Antiochië. Daar werden ze echter door de Turken belegerd. Ze braken de omsingeling en gingen opnieuw de woestijn in. Ze waren nog slechts met een 40.000, halfdood van honger en dorst, zonder levensmiddelen en zonder paarden. Na drie jaar zagen ze eindelijk in de verte...

2. — HET CONCILIE VAN CLERMONT

TE Clermont in Auvergne, in 1095, sprak paus Urbanus II over deze dingen voor een talrijke schaar gelovigen. Hij vroeg «het kruis te dragen en Christus te volgen». De menigte riep «Dios la volt, God wil het!». De ridders naaiden een kruis op de schouder. De paus predikte de «kruistocht». Een van de geestelijken, die de kruistocht predikte en de massa tot geestdrift opwekte, was Pieter de Kluisenaar. De pelgrims vertrokken blindelings, zonder eten, zonder wapens. Velen stierven onderweg van uitputting, anderen werden in Bulgarije gedood.

5. — JERUZALEM

DE kruisvaarders belegerden de Heilige Stad, schaften zich stormrammen aan en besloten de stad in te nemen op vrijdag 15 juli 1099 om 3 u. in de namiddag, als heinnering aan de dood van Christus. Godfried van Bouillon, gevolgd door twee ridders uit het Doornikse liep eerst de stormladder op, 's Avonds was de stad in handen van de kruisvaarders. Godfried van Bouillon, gewond en bezweet, lei zijn wapenrusting af en ging blootvoets naar Golgotha. Al de kruisvaarders riepen hem toen tot koning van Jeruzalem uit.

DE INBREKER IN HET MUSEUM

Op een warme zonnemiddag zat de bewaker van het museum te snoezn op zijn stoel naast de ingang van de zaal die aan zijn zorgen was toevertrouwd.

Plotseling hoorde hij iets kraken achter zich, hij keek op, en ja, hij zag nog op het laatste nipje een schaduw de zaal binnen glijden.

— Halt! riep de man, en de dief werd op heterdaad betrapt.

Hij bekende dat hij zoveel van de schilderijen uit het museum hield, dat hij er zich een prive-museum wou mee samenstellen.

— Maar woech toch eerlijk, man! zei de museumbewaker. Je wilt een museum thuis? Waarom doe je dan niet zoals ik, en zoals iedereen? Ik heb ook een museum thuis, dank zij de KUIFJE'S punten. Hij ook zult u veld prachtige reproducties in kleinere van de meesterwerken van de schilderkunst bekomen gratis in ruil van je KUIFJE'S punten.

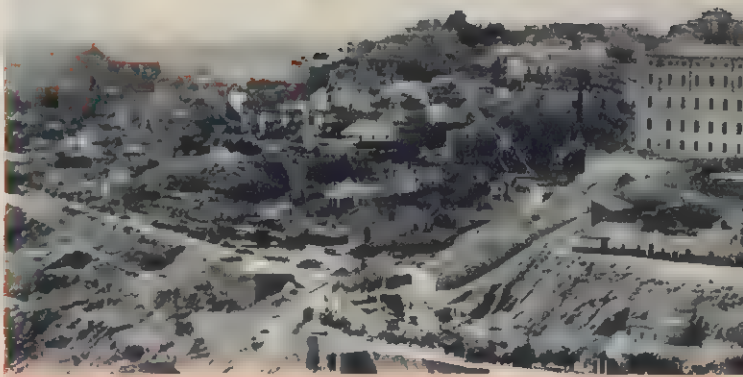
★

En men kan niet alleen reproducties van grote meesterwerken van de schilderkunst met KUIFJE'S bons bekomen, maar nog allerlei andere interessante geschenken:

DE AARDRIJKSRIJKE VAN BELGIE: 17 reeksen (Nr 1 tot 17) Per reeks van 10 chromo's	30 Pten
DE AARDRIJKSRIJKE VAN EUROPA: 10 reeksen beschikbaar Per reeks van 6 chromo's	30 Pten
AFRIKAANSE KUIFJE: 6 nieuwe reeksen van Herge Per reeks	50 Pten
KUIFJE'S CHROMO'S van de Collectie « Zien en Weten »: Vliegtuigen, Automobielen, Marine, Luchtvaart. Per reeks van 6 prachtige chromo's	100 Pten
DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST: 12 reeksen beschikbaar. Per omslag van 6 reproducties van beroemde schilderijen	200 Pten
DE KUIFJE'S PUZZLE in karton	200 Pten
DE KUIFJE'S PUZZLE in hout	500 Pten

Verzamel ook KUIFJE'S Bons en koop bij voorkeur de producten van volgende grote merken: VICTORIA · PILSBERG · PALMAFINA · MATERNE · GRIMARD · BORSA · PANAS · PROSMANS · HORTON · SKI & FRANCO-SUISSE · JUCY & WHIP · NOSTA · TOSELLI

Stuur je bons naar KUIFJE
Dienst T
Lombardstraat, 24.

TOLEDO: de bullring « La Coquette » met de globetrotter en zijn trouwe knecht. Algemeen over Toledo tijdens de tweede etappe van de reis rond de wereld. Deze blik op Toledo is niets minder dan de reconstitutie van de stad naar een schilderij van El Greco.

ER is een film die sedert enkele maanden ophef maakt: « De reis rond de wereld in 80 dagen ». De film werd gemaakt door Mike Todd, naar het beroemd boek van Jules Verne.

Men moest wel enige durf hebben om dit werk aan te pakken, maar dat heeft Mike Todd, fantasie en veel geld trouwens ook. Je zal in de kranten wel gelezen hebben dat hij de laatste tijd in Frankrijk en in Engeland vertoefde en er de bijnaam « de laatste maecenas » kreeg.

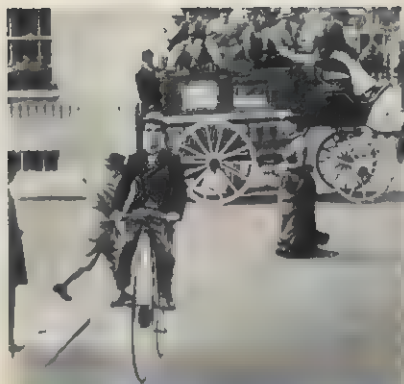
JULES VERNE werd geboren op 8 februari 1828, was een briljant student en wierp zich dan in het zakenleven. Hij had echter een hobby: schrijven. Hij schreef enkele toneelstukken, maar had daarmee geen succes en bleef tot in 1863 onbekend. Toen echter verscheen zijn eerste avonturenroman: « Vijf weken in een luchtballon ». Dat was het groot succes en dit succes bleef hem zijn hele verdere loopbaan trouw. « Het Geheimzinnig Eiland », « De Kinderen van Kapitein Grant » en « De Reis naar het centrum van de Aarde » kenden een reuzesucces. Jules Verne, de man met de rijke verbeelding verliet zijn huis te Amiens praktisch nooit. Hij maakte enkele reizen naar Scandinavië, naar Noord Amerika en naar Italië. Voor het overige echter bleef hij thuis.

Om zijn boeken een wetenschappelijke basis te kunnen geven, moest hij zijn eigen kennis voortdurend uitbreiden. Heel zijn leven las en bestudeerde hij gretig alles wat verscheen over aardrijkskunde, geologie, mechanica en natuurwetenschappen. De berekeningen van Jules Verne zijn verbaasd nauwkeurig. De natuurwetenschappen en ook de mechanica hadden voor hem geen enkel geheim. Hij had verbaasd knappe hersenen en bovendien een fantastische verbeelding. De Amerikanen bewezen hem hulde door hun eerste atoomduikboot de naam « Nautilus » te geven.

De personages die Jules Verne in zijn boeken zo levendig beschrijft, zijn niet als hijzelf bezeten door de wetenschap. Zij wensden hun kennis steeds te verrijken en zijn ook mensen van de daad. Phileas Fogg is geen origineel, die niet weet waar hij met zijn tijd moet blijven. Integendeel. Hij is intelligent en alles wat nieuw en gedurfd is trekt hem aan. Hij weet alles af over de zeevaart en over de spoorwegen, in die tijd een volledig nieuw domein, en het is om er met meer gezag over te spreken dat hij vertrok om in 80 dagen om de wereld te reizen.

Van deze reis maakte Mike Todd een reusachtig werk vol kleur en beweging. De roman van Jules Verne verloor daardoor een deel van zijn karakter, d.w.z. van het individueel avontuur. Het ritme wordt daardoor ook enigszins vertraagd. Het decor is echter des te rijker en indrukwekkender. Mike Todd zelf houdt er niet van dat men dit werk de naam « film » geeft. Het is meer een groot, pittoresk en amusant spektakel. David Niven speelt de rol van de globetrotter Phileas Fogg en de Mexicaan Cantiflas incarneert de rol van de kamernecht Passepartout. Daarnaast zijn er 68.894 figuren waaronder 44 spelers met naam! Verder krijg je nog een ballon, drie schepen met schepraderen, een oude trein, een oli-

S ROND DE WERELD IN 80 DAGEN

Londen 1872. Passepartout op zijn «velocepede» verlaat het plantingskantoor om Phileas Fogg op te zoeken. Hij aanvaardde inderdaad het baantje van kamereknacht bij de globetrotter. Morgen begint «De reis rond de wereld in 80 dagen».

De OCEAAN: het laatste deel van de reis om de wereld. Aan boord van de «Henrietta» strijdt Phileas Fogg tegen de tijd... Binnen enkele minuten heeft het schip geen brandstof meer en zal men alles wat brandbaar is moeten opofferen om de ketel te stoken.

fant, 3.500 schapen, 2.445 bisons, 800 paarden, een heilige koe, 512 apen, drie gedresseerde struisvogels, een Roodhuidenstam en een Boedhistisch klooster. 13 verschillende landen, drie oceanen, enz., enz., en dan zwijgen we maar liefst van de 250 km filmband!

De roman van Jules Verne boeit dus nog steeds de film- en ook de teatermensen. Vergaat niet dat er uit dit boek een toneelstuk werd getrokken dat in 1874 driehonderd keren werd opgevoerd. Thans nog staat het af en toe op het programma.

Wij kunnen echter film en toneel best ter zijde laten, want er is de realiteit die ons klaar en duidelijk bewijst dat Jules Verne niet droomde toen hij «De Reis rond de Wereld in 80 dagen» schreef!

DE IJRWIJDE: De Indianen vallen een trein aan in de zuiverste Western stijl. Passepartout rent over het dak van de treinwagons en tracht de lokomotief te bereiken.

KUIJFE OP REPORTAGE

TANTE LIEVE

In al de huisgezinnen waar men een televisietoestel bezit, vragen de jongere broers en zusjes iedere zondag:

— Komt tante Lieve vandaag, mama!

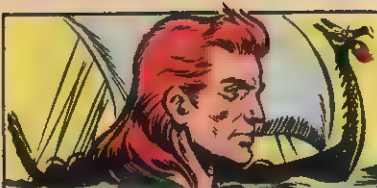
Een van de T.V.-figuren die de kleine mannen tijdens de onderbreking hebben gemist is Tante Lieve. Deze trouwe medewerkster van onze Vlaamse T.V. verdient eens gepresenteerd te worden aan onze lezers.

Dat het een West Vlaamse is, kunnen sommigen wel vermoeden. Ze werd inderdaad te Ieper geboren en studeerde aan het lyceum en het konservatorium van Kortrijk. In 1948 trad ze in dienst bij studio Kortrijk. Na haar huwelijk in 1949 met Edward Boon, een van de zonen van de directeur-generaal van de Vlaamse radio en televisie, trok ze met haar echtgenoot naar Congo, waar ze gedurende dertig maanden «Tante Lieve» was voor de micro van Radio Belgisch Congo, te Leopoldstad. Ze keerde uit onze kolonie terug om gezondheidsredenen, en werkt sindsdien mee aan de jeugdprogramma's van de Vlaamse Televisie.

Wie nader met haar werk wil kennis maken, zal daartoe binnen enkele weken een nieuwe gelegenheid krijgen, want dan verschijnt haar eerste boek, een avonturenverhaal in twee delen, dat zich in Belgisch Congo afspeelt.

Op de foto die we hiernaast afdrucken zien we twee dikke kindervrienden samen: Sint Niklaas en Tante Lieve.

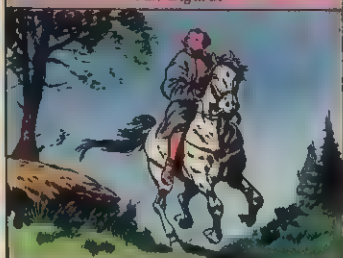
De erfenis

Nadat zijn aanslag op Harald mislukt, slaagt C
brei

Inke's dacht later omscheept Ogr
t. Het schip van de nacht in een
Van Betsa Lure waar Inke's V
kies een vorderken hebben ge
zicht

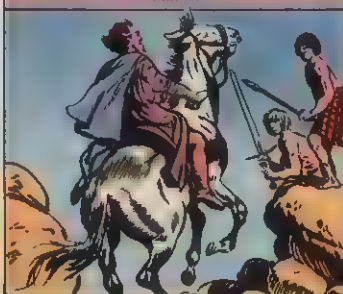
Zonder één ogenblik te verliezen begeeft
de gewezen gast van koning Elge zich
verder naar het noorden, naar het land
van Sigurd.

Het veiligheidssysteem van de
meester werkt uitstekend! Mijn aan-
komst werd reeds doorgeseind Het
vuur dat achter mij brandt, is er een
bewijs van

En weldra achter een draai van de
baan.

Ho! De «meester» stuurt me twee
Schotten van zijn lijfwacht tege-
moet Wat een eer! Vooruit, man-
nen, breng me bij de «meester»!

Eerst moeten we u blinddoe-
ken!

Bij Odin! Wat al voor-
zorgen!

De drie mannen begeven zich in een
echte doolhof in de bergen.

van Sigurd

Zekst en tekeningen van F. FUNCKEN

Ogri er in zijn achtervolgers op een dwaalspoor te brengen.

En weldra moeten ze hun paard achterlaten en beklimmen de mannen een primitieve trap uitgehouwen in het graniet.

Zo, dat is nieuw! Vertel me eens, mannen..

Zwijgen! De meester » heeft het bevolen!

En weldra

Maak zijn blinddoek los en laat ons alleen!

Ogri?... Wat doe jij hier?...

Mijn aanwezigheid aan het hof van koning Elge was niet langer gewenst, o edele meester, maar u mag er van overtuigd zijn dat ik mijn sporen goed heb uitgewist!

En de ellendeling vertelt in het lang en in het breed al wat er tijdens de jongste dagen is gebeurd.

Ik heb een van mijn helpers moeten opofferen, maar die domme Schot zal hen niets kunnen vertellen wat ons zou kunnen hinderen!

Je dwaasheid kent geen grenzen!

Maar... ik...

Het bezit van de ring van Sigurd was zo'n groot risico niet waard! Jij bent niet in staat om je te meten met Harald de Viking!

Je weet zeker niet welke een symbolische waarde de Schotten aan deze ring hechten? Zij beweren dat men hen afgenomen heeft van een van hun verre voorvaders, een van hun beroemdste stamhoofden. Hen deze ring terugschikken, zou ons hun vriendschap verzekeren en je positie hier versterken!

Je bent een dwaze gek! Je nutteloos initiatief zal ons allerlei moeilijkheden op de hals halen, maar jij zult er de gevolgen van dragen!

Weet je welke straf ik heb uitgedacht voor mijn slechte dienaars?

Indien je één enkel gebaar maakt, nagel ik je aan je zetel!

Howard worstelde niet langer meer tegen de slaap die hem in zijn greep hield. Zijn hoofd viel op z'n borst hij sleep vast...

Het monster van de WAMBUTIS

EEN ROMAN VAN MICHEL PHILIPPE - GEILLUSTREERD DOOR REF

Jim Lewis leidt de safari naar het hart van de Afrikaanse wildernis in de hoop op het spoor te komen van een geheimzinnig dier dat nu wordt geheten. Hij zoekt tevens de man van Claire Duval, die in deze streek verdwenen is.

DE WILDE HORDE

DE vallei, in het schemerduister gehuld, lag daar als een brede, diepe groeve door een reusachtige ploeg in de flank van de aarde opengereten. Een snel stromende rivier ontsnapte er uit om zich nadien in een klein meer te werpen, dat helemaal omzoomd was door een dichte en dikke muur van bomen en struiken. Men kon honderd keren rond die muur van groen lopen, zonder iets van de vallei te zien, zo goed lag deze verborgen. Men moest de vermoedende beklimming van de rots wegen, zoals Jim en zijn vrienden, om een oogslag op dat mysterieuze dal te kunnen werpen.

Met de keel toegesloten van ontroering fluisterde Claire :

— Jacques is daar. Hij is daar ergens en hij leeft, ik ben er van overtuigd. Ik... ik... voel het.

Howard lei zachtjes de hand op haar schouder en ze beheerste zich. Jim zocht met de ogen die oneindige zee van groen al die langzaam verzonk in de blauwe schemering van de nacht. Ze hadden hun kamp opgeslagen tegen de voet van de heuvel en weggedoken onder de bomen. Jim had de dragers streng verboden vuur aan te leggen. De vlammen, het licht en de geur van het verbrand hout konden immers de Wambutis op het spoor van de karavaan brengen. Het stond vast dat zij de blanken volgden, maar Jim hoopte dat zij genoeg voor-sprong hadden om in het hart van de verboden vallei door te dringen alvorens de Pygmeeën kwamen opdagen. De Wambutis hadden een heilige schrik van de mysterieuze vallei en ze zouden het niet wagen daarin door te dringen, zo min als de Mbelelees het hadden aangedurfd de blanken tot in de Dialo-moerassen te volgen.

Daar se rond het kleine meer hadden moeten lopen en zich een weg hadden moeten banen

door die dichte muur van groen, was er veel kostbare tijd verloren gegaan en moesten ze nog een nacht binnen het bereik van de Wambutis doorbrengen. Jim verkoos dit laatste, alhoewel hij wist aan welk groot gevaar hij de karavaan blootstelde. In de duisternis tot in de vallei door-dringen betekende immers eveneens doodsgevaar...

De zon dook achter de kim als viel ze in een val en het was volledig donker als de drie blanken naar hun kamp terugkeerden. Ze waren doodmoe.

— Bij het knieken van de morgen, zetten we onze tocht voort, zei Jim.

★

ZE aten zwijgend. Iedereen dacht aan het mysterieuze dal dat op nauwelijks een kilometer afstand lag. Zou het zijn geheim openbaren?

Terwijl de dragers het materiaal opbergen, wensten de blanken elkaar goede nacht. Jim zou de eerste waken houden en hij zette zich neer op een boomstomp, met het geweer tussen de knieën. Claire en Howard gingen de tenten door de boys

haastig opgeslagen. Het duurde niet lang of heel het kamp sloiep... Jim spitste de oren en luisterde ingespannen naar de vele verwarde geluiden van de tropische nacht. Hij durfde niet roken, omdat zelfs het licht van een pijp in de volslagen duisternis zeer ver te zien is. Hij miste zijn pijp erg en was tijdens heel de duur van zijn wachtbeurt slecht gemust.

Om een uur stond hij op en wakte Howard. De journalist richtte zich loom op met ogen dik van vermoeidheid. Slaap-dronken liep hij naar buiten en ging op de boomstomp zitten, terwijl Jim onder het tentzeil verdween.

Voor Howard begon nu de uitputtende strijd tegen de slaap. De vele weken in de brousse, de koorts die hem voortdurend overviel en de spanning, waaraan zijn zenuwen gedurende zoveel weken waren blootgesteld, hadden hem volledig uitgeput. Zijn wangen waren ingevallen en droegen een stoppelbaard. Howard had zelfs de moed niet meer opgebracht zich te scheren... Nu moest hij worstelen tegen de slaap die hem overviel, die hem vast in zijn greep hield. De oogleden van Howard wogen loodzwaar en vielen langzaam toe. De journalist gaf de strijd op, z'n wilskracht gleed uit hem weg zoals het zand door een landloper rijst... Plotseling viel z'n hoofd op z'n borst. Nog was er enige weerstand, want nog eenmaal kief hij het hoofd op... Dan gaf hij zich helemaal

gewonnen... Howard sloiep... hij sloiep vast.

★

MET een brutale schok en het gevoel dat er een ramp geschiedde, werd hij wakker. De grond trilde onder zijn voeten en een dof gerommel, dat van sekonde tot sekonde aanswol, verscheurde de stilte. Het was als een tropisch onweer dat naderde. Met een sprong was de journalist overeind, hij sperde de ogen wijd open en trachtte te begrijpen wat er aan de hand was. Het was een vreselijke, blinde massa die naderde zo geweldig en onafwendbaar als een vloedgolf.

— Buufs! Buufs! Buufs! gilde Howard.

Een verstikkende stofwolk, opgejaagd door honderden hoeven die de grond deden daveren, wervelde rond de wilde, blaten-de horde. Een grote kudde buifels, opgejaagd en razend van woede, stormde recht op het kamp af. De dieren hielden de machtige kop laag bij de grond en vertraptten en verpletterden alles op hun weg. In een fraktie

van een sekonde realieerde Howard, dat de tenten, de mensen, alles ogenadig zou verpletterd worden door die blinde, razende buffels. Het gedreun van de naderende buffelkudde had idereen gewekt. De dragers schreeuwden en sloegen met de armen. Claire kwam uit haar tent en bleef op de drempel als aan de grand genageld slaan van schrik. Howard schreeuwde iets... Nog enkele sekonden en de jonge vrouw zou omvergeworpen en vertrap worden door de buffels... Plotseling zag Howard hoe Jim voor de vloedgolf van moordende horens sprong. Wat er daarna gebeurde kon hij echter niet zien. Het stof dekte alles toe... Loeiend en schuimbekkend van razernis stormde de buffelkudde voorbij. Tenten, kisten, zakken, alles op de horens genomen en hoog in de lucht geslingerd, om een oegnablik nadien op de buffelruggen terecht te komen en vertrap te worden...

Stilaan ebde de vloedgolf weg. Van het kamp bleef er niets meer. Als hij mirakel waren er geen gewonden te betreuren. De dragers hadden de kans gezien tijdig de veilige kant uit te vluchten en Jim had op het laatste nippertje het leven van Claire kunnen redden. Hijgend van emotie en met gezichten vertrokken van schrik, vonden ze elkaar terug. De jonge vrouw dankte haar redder.

— Wat een nachtmerrie. Ik dacht dat m'n laatste ogenblik geslagen had, bekende ze.

— De buffels zijn de gevaarlijkste dieren die ik ken, zei Jim. Ze zijn veel gevaarlijker dan leeuwen of neushoorns... Ze zijn uiterst prikkelbaar en eens in woede ontstoken, stormen zij blindelings op hun vijanden los.

Claire huiverde als ze er aan dacht wat hen allen had kunnen overkomen...

— Ik snap er niks van, bromde Howard. Waarom zijn die vervloekte beesten aan de haal gegaan? Iemand heeft hen toch opgeschrikt. Als buffels chargeren is er meestal een reden.

— Inderdaad, antwoorde Jim somber. Het gebeurt wel eens dat een kudde chargeert zonder dat ze aangevallen of in het nauw gedreven werd, maar dat is zeldzaam. Buffels zijn bijstand... en wij waren volledig buiten hun gezichtsveld. Ze konden ons zelfs niet rieken! Daaruit zou men moeten afleiden DAT ZE IN ONZE RICHTING WERDEN GEJAAGD!

— Wat?

Er viel een diepe, drukkende stilte. De drie gezellen bekeken elkaar. De woorden van Jim hadden een idee doen rijpen...

— Ja... Ja, je hebt gelijk... maar wie zou zo iets kunnen doen? vroeg Howard aarzelend. De Fygmeeën?

Jim schudde ontkennend het hoofd.

— Neen, dat denk ik niet. De methodes van de Fygmeeën zijn listiger, heimelijker. Ze zouden er beest op de voorkeur hebben aan gegeven ons met pijlen te doorboren... ik... ik vrees dat alleen een blanke zo iets zou kunnen uitdenken.

Jim dacht eigenlijk luidop. Hij had die woorden uitgesproken zonder dat hij zich helemaal van hun betekenis bewust was. Verbaasd over de stilte waarop z'n woorden werden onthaald, keek hij op. Claire zag doodsbalek...

— Een blanke... een blanke, stamelde zij. In deze streek kan er toch maar één blanke zijn!

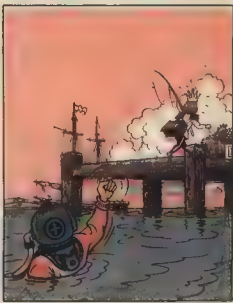
Jim en Howard koken elkaar aan. Ze hadden medelijden... De jonge vrouw had echter gelijk. Slechts één blanke kon aan de rand van de verboden vallei spoken... En die blanke was de man die ze nu sedert weken zochten en die in deze jungle spoorloos verdwenen was, iedereen waande die man dood, behalve zijn vrouw.

Die man was niemand anders dan Jacques Duval.

VOLGENDE WEEK:
OP HET SPOOR VAN DE «LAU»

DE AVONTUREN VAN t PRINSKE

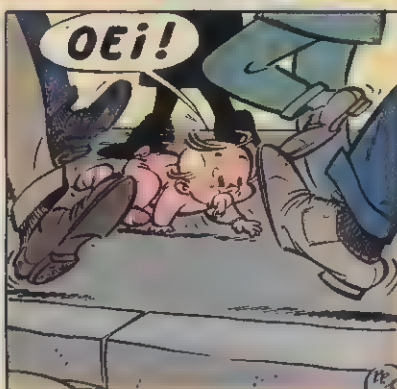
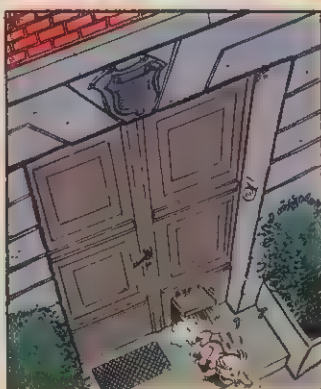
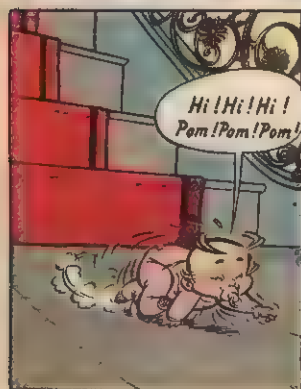
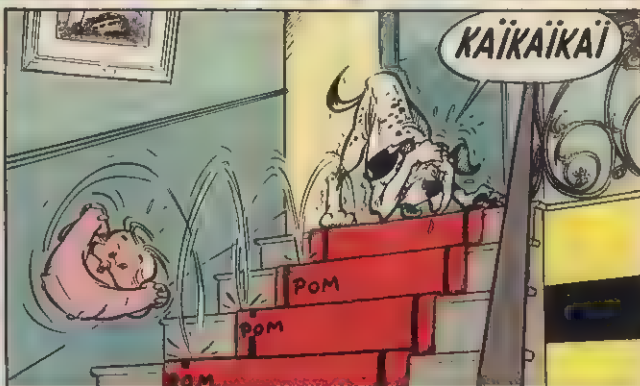
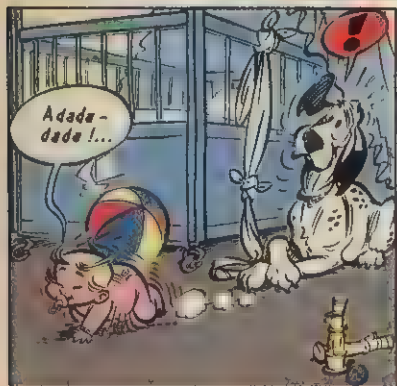
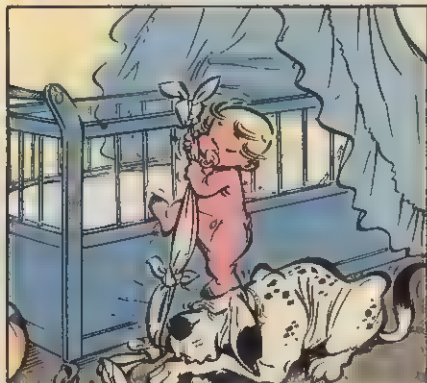
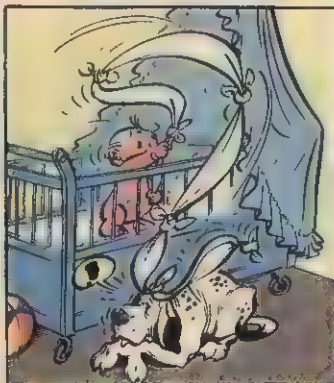
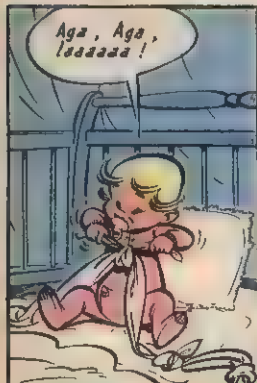
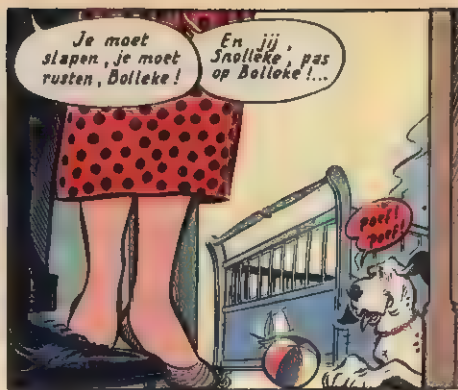
door WILLY VANDERSTEEN

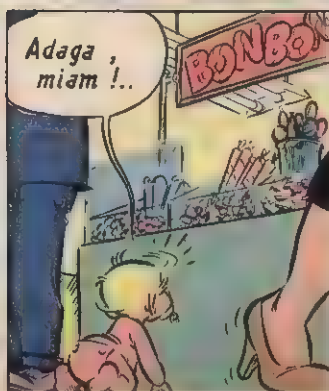
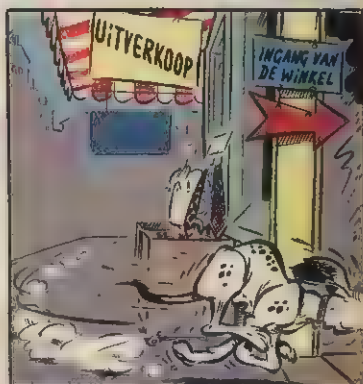
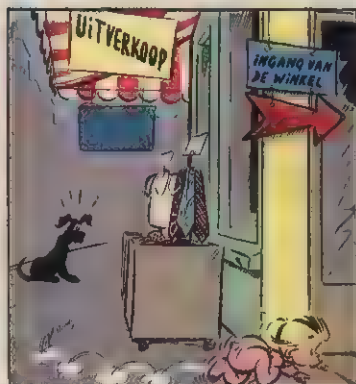
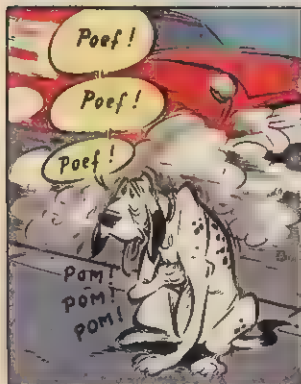
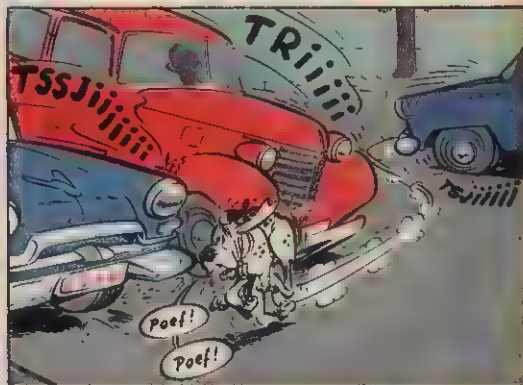
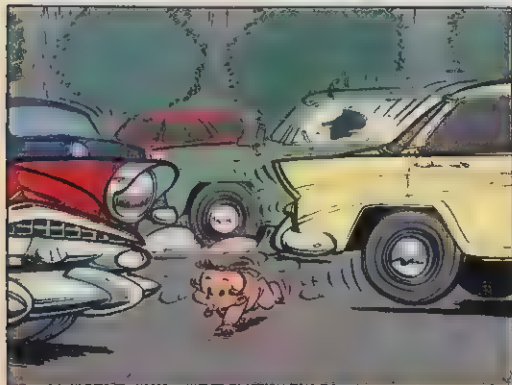

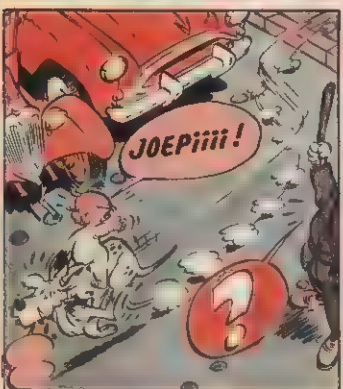
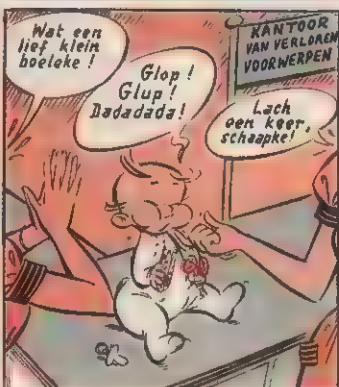
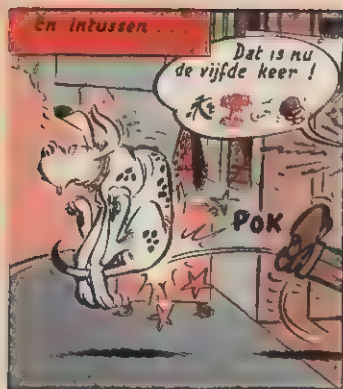
WAT EEN GRAP!

EEN VOLLEDIG TEKENVERHAAL.

door Al Uderzo

HALLO, HALLO,

Luc Varenne

DE VAKANTIE IS TEN EINDE.

TOEN ik na mijn vakantie thuis kwam, vond ik een heel pak brieven mij toegestuurd door luisternaars en door vrienden van Kuifje. Bijna in alle brieven werden mij vragen gesteld en sommige van deze vragen zijn zeer interessant. Ik kan ze hier niet allemaal beantwoorden, maar ik zal mijn best doen er enkele uit te pikken die iedereen zullen interesseren.

KERSTE VRAAG:

Moet men nog vreemdelingen naar de Ronde van Frankrijk sturen? Door vreemdelingen verstaan mijn korrespondenten zelfsprekend de Belgen.

Hier gaat mijn antwoord: JA, indien men de vreemdelingen dezelfde voordelen wil geven als de Franse renners. NEEN, indien men de huidige formule niet wijzigt. Een klein woordje uitleg: de organisatoren van de Ronde zijn Fransen en de koers wordt in Frankrijk gereden. Het is dus in zekere zin normaal dat zij zekere voordelen geven aan hun eigen renners. Dit jaar ging het echter te ver. Bij de Franse ploeg was er geen enkele grote klimmer en daarom richtte men de Ronde zodanig in, dat er niet al te veel bergen moesten beklommen worden. Men hield dus geen rekening met Charly Gaul, Rabinowitz,

Poblet, Adriaenssens, Janssens en andere sterke klimmers. In de hergit van de Pyreënen noteerde men een groot tijdsverschil tussen de renners. Maar op dat ogenblik was de positie van de leider reeds te sterk. Indien de Ronde normaal was geweest, zouden de anderen hun kans gekregen hebben in de Alpen. De vreemde ploegen, aangekondigd uit flinke renners waren dus niet de beste... want er waren geen klimmers nodig!

In de toekomst zouden de organisatoren aan de andere landen, België, Italië, Spanje, de toelating moeten geven hetzelfde aantal renners te sturen als de Fransen, bv. twintig. Ofwel moeten ze de formule van de nationale ploeg laten varen en deze veranderen door de ploeg per merk. Het is immers toch jammer dat landen als België en Italië slechts tien renners naar de Ronde mogen sturen, terwijl Frankrijk een nationale ploeg heeft van tien renners en bovendien nog zestig regionalen. Je begrijpt onmiddellijk dat deze regionalen de nationale ploeg een handje helpen. Moesten de nationale ploegen bestaan uit renners die allemaal voor hetzelfde merk rijden, dan zou de «buss» zijn renners kiezen... en betalen!

De eerste die niet zou rijden zouls geweest, zou misschien zijn broodwinning verliezen... Je begrijpt dat dit laatste alle andere combinaties uitsluit.

TWEDE VRAAG:

Blijft Sylvère Mues nog lang technisch leider van de Belgische ploeg?

Indien men de formule moest wijzigen, d.w.z. indien men de nationale ploegen moest afschaffen ten voordele van de ploegen per merk, dan is het probleem Sylvère Mues meteen opgelost. Ieder merk heeft immers zijn eigen directeur. Sylvère Mues heeft steeds gedaan wat hij kon, maar naar mijn mening heeft hij nooit begrepen op welke wijze men de nuoorlogse koersen moest winnen. Hij droomt nog steeds van de Ronde zoals hij was voor 1940!

DE KLEINE JUNGLE VAN HET GROENE DAL

DE BOKTOR

MISSCHIEEN heb je dit insect nog nooit gezien en nochtans hoort het in onze bossen thuis. Liefst van al verblijft het in de populier. Je kan de boktor niet mooi noemen, met haar dekschilden die bedekt zijn met een grijsachtig dons. Prachtige antennes heeft ze echter; ze zijn zo lang als heel haar lichaam!

Misschien heb je al dikwijls een klein hoopje zagemeel zien liggen aan de voet van een boom of in de vork van een tak. Dit zagemeel betekent dat de larven van de boktor aan het werk zijn geweest: zij knagen gaatjes in het hout.

VOLGENDE WEEK **MELASOMA POPULI**

Beter dan vis... eieren... vlees!
Eet het lekker brood

**GRIMARD-
BORSA**

WORDT
VERKOCHT
MET DE
KUIFJE'S
BON

**GRIMARD-
BORSA**

Ton en Tinneke

DOOR Franquin

TON, JE WILT DUS GEEN WANDELING MET MIJ MAKEN? EN HET IS ZO'N MOOI WEER... JE BENT NIET VRIENDELIJK, TON!

HET SPIJT ME ERG, TINNEKE, MAAR IK WIL DAT BOEK LEZEN. HET BOEIT ME.

HET BEEST IS GEVANGEN! SCHIET NIET MEER! WE VERKOPEN HET AAN DE ZOO!

PANG!

GERAAKT!

PAF!

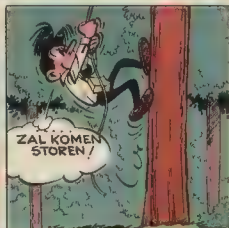
IS WIL DIT BOEK RUSTIG LEZEN

ZO GAAT HET NIET LANGER MEER. IK WIL EEN PLAATSJE WAAR NIEMAND ME...

ZAL KOMEN STOREN!

WAAR WAS IK GEBLEVEN?

JA, DEZE IS HET

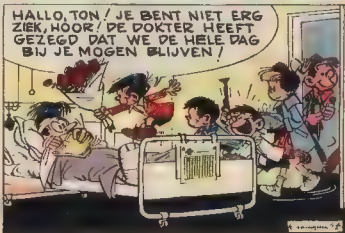
AAAAIIII

DIT ONGELUK HEEFT ZIJN GOEDE KANT: NU ZAL IK DIT PRACHTIG BOEK EINDELIJK RUSTIG KUNNEN LEZEN!

HALLO, TON! JE BENT NIET ERG ZIEK, HOOR! DE DOKTER HEEFT GEZEGD DAT WE DE HELE DAG BIJ JE MOGEN BLIJVEN!

Tante Eulalie is verdwenen

VERVOLG VAN ONS VORIG NUMMER

Het portret van tante Eulalie dat eigenlijk geen waarde heeft, werd uit het album van de familie Benoit gestolen. Deze diefstal is onverklaarbaar. Is meer daar hij werd voorafgegaan door een waarschuwing die luidde: «OPGELET». Dit ene woord was samengesteld uit drukletters, uit een krant geknipt. De man die het verhaal vertelt en zijn vriend Gonzague, een gekend detective, delen de onrust van de familie Benoit.

R verliep aldus een uur. Wij spraken nauwelijks een woord tot elkander.

Martine, die een paar akkoorden op het klavier had aangeslagen, gaf het op. De stemming was er niet. Zij sloeg het klavier toe. Rik dacht er niet meer aan de dief tegemoet te lopen; zijn laatste ronde had hem trouwens niet verder gebracht dan tot aan de voordeur.

— Het ergste is, dat wij morgen de opening van de tentoonstelling zullen missen.

— Welke tentoonstelling?

— De tentoonstelling van James Wilson, je weet toch wel, de Amerikaan die de abdij liet restaureren... Een sigaar, heren?

En terwijl wij een sigaar opstaken, vertelde mijnheer Benoit ons welke schatten de nieuwe eigenaar van de abdij bezat. Het waren deze schatten die hij gedurende enkele dagen zou tentoonstellen: schilderijen van Ru-

bens en Velasquez, wandtapijten, en een collectie oude medailles van onschatbare waarde, misschien wel de mooiste ter wereld.

Wij waren van plan het week-end ginds door te brengen. Wij zouden aldus ruimschoots de kans hebben gekregen al dat moois naar hartelust te bewonderen.

— Staat u toe dat ik even in de tuin wandel? zei Gonzague die was opgestaan. Neen, u hoeft niet mee te gaan. Ik wandel maar even op en neer. Ik heb te goed gegeten, denk ik. Een lekkere maaltijd 's avonds verteert slecht!

In werkelijkheid liep hij naar zijn landhuis, want hij hoorde het knarsen van het klein tuinhek.

Pas een half uur later keerde hij terug en was volkomen kalm en vriendelijk. Het scheen mij toe, dat er in zijn ogen een geamuseerd lichtje danste. Hij gaf geen uitleg over zijn afwezigheid en daarom zei ik:

— Denk je niet, vriend, dat wij misbruik maken van de gastvrijheid van onze vrienden? Het is bijna elf uur.

— U wilt toch niet weggaan? riep mijnheer Benoit.

— Het spijt ons dat wij moeten afscheid nemen... maar wij zouden het niet doen, indien wij niet de zekerheid hadden dat de nacht rustig zal verlopen.

— Weet u stellig dat de nacht rustig zal verlopen?

— Een rustige nacht, en dat als een dief je ieder ogenblik kan overvallen! Voegde mevrouw Benoit er aan toe.

Mijn vriend Gonzague scheen echter zo heilig overtuigd van zijn zaak dat niemand het nog waagde hem tegen te spreken toen hij zei:

— Ga gerust slapen. Niemand zal hier binnen dringen en niemand zal hier nog om het even wat komen stellen. Dank voor het gezellig avondje. Goede nacht en tot morgen.

KOM MEE
NAAR BLADZIJDE 26

Tante Eulalie is verdwenen

VERVOLG VAN BLADZIJDE 25

TOEN wij buiten stonden greep hij mij bij de armen en vroeg
— Is je auto startklaar?
— Ja, en wat bedoel je daarmee?
— Heb je genoeg benzine om zestig kilometer af te leggen?
— Er zijn beslist 20 liter in het reservoir.
— Dan vertrekken wij onmiddellijk en steek dit hier in je zak
Bij deze woorden slopte hij mij een revolver in de hand.

Hij zat naast mij, klein en in gedachten verzonken. Ik vroeg niets want ik wist dat het nutteloos was. Ik moest bovendien al mijn aandacht concentreren op de weg want die was smal, slecht en donker.
— Kan je niet wat vlugger rijden?
— Ja, dat kan, maar dan breken wij onze nek

— Rijd in ieder geval zo snel het enigszins mogelijk is.

— En je speelt nog steeds voor gids
— Ja, en let nu op, want wij komen op de grote weg. Nu draaien wij rechts in
— O! maar dan weet ik waar wij naartoe rijden... naar de abdij.

Gonzague lachte zacht
— Hoe komt het dat je de weg zo goed kent? Je bent hier toch niet zo dikwijls geweest!

— Ik heb de kaart daareven bestudeerd. Zodra wij aan het eerste kruispunt komen, zullen we gendarmen ontmoeten. Je moet stoppen want zij wachten op ons.

— En zou het indiskreet zijn je te vragen wat wij hier doen en waarom de gendarmen op ons wachten?

— Om de collectie van James Wilson te redderen!

Even later stapten wij, in gezelschap van de luitenant van de gendarmerie, in de richting van de oude abdij. De gendarmen hadden het gebouw en de omgeving zorgvuldig afgezet.

— Indien Oscar Brossel de zaak op touw heeft gezet, en ik vermoed dat hij het is, zal de zaak glad verlopen Brossel is een handige jongen en hij houdt niet van bloed...

In alle kranten stond het die morgen met grote letters en iedereen heeft gelezen dat een groot deel van de bende Brossel gevangen genomen werd. Er werd ook heel wat kritiek uitgebracht op de politie. Men verweet haar dat zij het niet niet handig genoeg had gespannen, en de chef van de bende daardoor de gelegenheid had gekregen per motorfiets de plaats te poeisen! Ik zou die heren echter wel eens graag aan het werk hebben gezien. Hoe zouden zij in de nacht, doorheen het woud gedrongen zijn?

water dat, zonder onze tussenkomst en het kranks optreden van de politie de prachtige collectie van James Wilson zou verdwenen zijn zonder dat er een haantje over kraaide... De politie slaagde er in zes van de voornaamste handlangers van Brossel gevangen te nemen. Dat is toch lang niet zo kwaad! Dat Brossel zelf kon ontsnappen zal niemand verwonderen die weet hoeveel sensationele ontsnapingen hij reeds heeft verwezenlijkt! Een fantastische kerel, die Brossel!

Toen wij elkaar 's morgens terugzagen waren wij erg moe.

— Kijk, zei Gonzague, wat mij al dadelijk is opgevallen in de diefstal van het portret van tante Eulalie, was de onevenredige verhouding tussen de aan de dag geleide durf, het meesterschap waarmee de diefstal werd verricht en de buit zelf. Het portret had immers geen waarde! Wij trokken daaruit de conclusie dat de diefstal gepleegd werd door een beroepsdief met, als enig doel, de familie Benoit ongerust te maken. De waarschuwingen hadden trouwens hetzelfde doel. Maar, er is toch niemand zo dwaas zijn hield te riskeren eenvoudig maar om een rustige familie de stuipen op het lijf te jagen! Tot op dit punt waren wij gebleven en wellicht zouden wij nooit verder geraakt zijn, indien mijnheer Benoit niet over de tentoonstelling had gesproken.

— En jij hebt het verband gezien tussen de twee?

— Jij hebt mij verteld dat de familie Benoit 's zaterdag regelmatig naar het kleine landhuis reed, dat vlak bij de abdij gelegen was... De schilderijen van Rubens en Velasquez... De waardevolle collectie medailles... Die dieven die al die schatten wensten te stelen zouden heel de nacht moeten werken en zij wilden vooral niet gestoord worden. Er mocht dus niemand in de buurt van de abdij zijn!

— Akkoord, Gonzague, maar er waren toch wel andere middelen om de familie Benoit op afstand te houden.

— Natuurlijk, er waren andere middelen maar het middel door Brossel aangewend is meesterlijk gevonden. Hij moest vier mensen op afstand houden, vergeet het niet! Hij kon dit doen met geweld, maar dan zou hij onmiddellijk de politie op de hielen hebben gehad. Het trucje dat hij aanwendde is niet gevaarlijk, het is zelf humoristisch en een beroepsdief kon het portret splenderwijze stelen. Gevaar was er niet aan verbonden. Een goed psycholoog, die Brossel! Hij wist dat Benoit de diefstal niet zou aangeven daar hij vreemde zich belachelijk te maken. Hoe meer ik nadacht over die handige combinatie, des te meer ik ervan overtuigd was dat wij met Oscar Brossel te doen hadden.

Gonzague sloot de ogen. De laatste kilometers van onze rit sleet hij half en nochtans was hij klaar wakker toen ik slopte. Hij sprong uit de auto en liep naar het huis van Benoit.

— En waar ga je heen?

— Oscar Brossel heeft het portret van tante Eulalie in de zwaar vergulde kader niet meegenomen. Hij kon dat schilderij helemaal niet gebruiken. Naar mijn mening heeft hij het dus hier ergens verstopt. Onze taak zou onvoltooid zijn, indien wij het portret niet vonden... Pas op, wees stil!

De morgen hing reeds in de lucht toen wij het hooi en het strooi, opgestapeld op de kleine zolder boven het kippendak, aflastten. Ploteling hoorde ik de tromfante-lijke lach van mijn vriend. Hij had het gewenste voorwerp gevonden... Daar, onder een busseel hooi kwam waarachtig het portret van tante Eulalie te voorschijn!

— Kom, nu kunnen wij slapen.

★

En op zondag 14 september kreeg tante Eulalie, met de blonde krullen onder het witte kanten mutsje, opnieuw haar plaatsje rechtover de piano in palissanderhout, in het stijfdeftig salon van de familie Benoit.

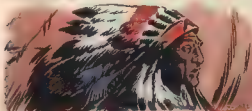
Het GOUD van SNAKE RIVER

De koorts

TOEN het nieuws Twin Falls (Idaho) bereikte verwekte het heel wat op schudding. Denk eens aan ER WAS GOUD GEVONDEN IN SNAKE RIVER! De boeren, de jagers en avonturiers van alle slag die te dien tijde in deze streek woonden, dachten nog slechts aan één ding: goud zoeken en vlug fortuin maken. De koorts greep iedereen aan, er werden karavannen gevormd en ze trokken naar Snake River in de hoop er goud te vinden. Er was niemand die er aan dacht dat zij zich op het grondgebied van de Indianen bevonden. Onbekommerd deden de goudzoekers de rutsen met een flinke dynamielading springen, leidden de loop van de rivieren af en schoten al de bisons neer die ze in het vizier kregen.

DE SNAKE RIVER was alrege behalve ingenomen met de Blanken, die zonder toelating op hun grondgebied door-drongen en die de ene gewelddaad na de andere pleegden. Op een avond liep Red Cloud, de grote sachem, de grisaards van de stam samen en sprak: «Iedere dag delen onze verkenners ons nieuwe vanden van de Bleeggezichten mee.

DE dieren waarmee wij ons moeten voeden, worden afgeschoten, en liggen te rotten op de prairie, het water van de rivieren waarmee wij onze dorst lessen, wordt besmet of de loop van de rivier wordt gewijzigd, onze krigers worden gedood of gewond door de goudzoekers. Morgen sturen wij onze gezanten naar de Bleeggezichten. Indien zij zich niet willen terugtrekken, dan ontgraven wij de strijdbijl. Ik heb gezegd! Heitsjoe Weelo!» Tegen de avond van de volgende dag kwamen twee Indianen in het kamp van de Blanken toe.

Wij werden op gewerechoten onthaald, drongen niet verder aan en wendden de teugel. 's Morgens vonden de goudzoekers een strijdbijl van de Indianen, die in een kar was geplant. De oorlog was onafwendbaar en die oorlog zou lang en meedogenloos zijn.

70 slonden de zaken toen Buffalo Bill, en zijn trouwe Bill Hickok door Thomas Gordon, afgevaardigde van de regering van de Verenigde Staten, geroepen werden. «Julie weten wat er te Snake River gebeurt, zei Gordon. De regering heeft met de Indianen een akkoord gesloten en wij moeten dit akkoord eerbiedigen. Julie moeten er de goudzoekers dus van overtuigen dat zij hun pakje moeten maken en de streek ontruimen.» Hij bekeek Buffalo Bill en Bill Hickok en poos om te zien welke reactie deze woorden verwekte. «Julie taak is moeilijk, te meer daar de avonturiers geleid werden door een brutale rekel die zegt, dat hij Harrison heet.

Ik wed er echt mijn hoofd op dat dit mijn naam niet is en dat hij in werkelijkheid een desperado is die door de federale politie achtervolgd wordt. Naar mijn mening, vond hij het voorzigtiger zijn ware identiteit te verdoezelen en zich in een verloren hoek van de Far West te verborgen. Wanneer vertrekken Julie?» Buffalo Bill en Hickok valseerden een snelle blik met elkaar. Dan gismachte Buffalo Bill en antwoordde onbevraagd.

«Begin volgende week Mr Gordon»

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Wieke loopt Lollo tegemoet. Plotseling weerklinkt er een angstkreet van Suske...

Een groot exemplaar van Lollo's ras komt plots uit de struiken te voorschijn

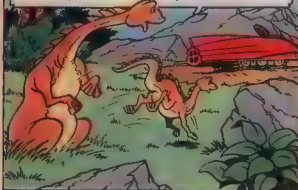
He, kijk eens! Lollo heeft een rasgeest gevonden die zich over haar onfermt!

Dan laten wij haar best hier! Bij ons komt ze enkel in een dieren tuin terecht.

Wel, je vrienden varen af! Maar ze hebben precies iets vergeten...

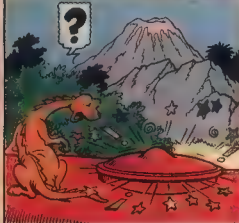
Alle donders! Daar waren we bijna aan het duiken zonder het luik te sluiten!

Ze vergaten hun luik te sluiten! Dit is de laatste dienst die ik hen kan bewijzen!

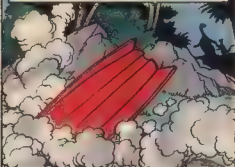
?

Troost je, Lambik! Het luik is niet eens beschadigd!

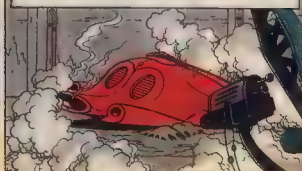
En terwijl Lollo met haar nieuwe beschermster het armoed intrekt om haar eigen leventje te leiden, duikt de S.T.M.I. de grond in.

Met ervaren piloten als Horten en Muller, die zich koest houden, verloopt de lange reis dan ook uitstekend

En op een avond duikt de ondergrander in het ondergrondse laboratorium van de organisatie der Witte Maskers weer aan de oppervlakte op.

Hemel! Komt allen boven en kijk wat hier gebeurd is!?

BADEN POWELL

DALMATIE 1890.
Kapitein Baden Powell werd om zijn diensten in Afrika bewezen tot majoor benoemd en als officier van de inlichtingsdienst naar Malta gezonden. Hij geeft zich uit voor een liefhebber van zeldzame vlinders en neemt heimelijk schetsen van de artillerie, opgesteld in Dalmatie. Hij wordt door twee soldaten verlast...

Tekst van Alan Juson.
Tekeningen van Norman

Aan de Goudkust in Afrika breken nieuwe onlusten uit. In 1895 wordt B.-P. met een speciale verkenningstocht belast naar het land van Prempeh, een vreselijke despot...

B.-P. verwijdt z'n vermomming...

Ashanti is een land van wouden, men krijgt er koorts en koning Prempeh is een echte duivel! We moeten verhinderen dat hij de stammen, die met ons vriendschap hebben gesloten, onder de voet loopt.

WAARHEIDSGETROUW

TE Long Beach in Californië verwekte een auto ontelbare geamuseerde lachjes. De wagen had niets buitengewoons. Achter het stuur zat er een man met zijn vrouw naast zich. Maar op een van de spatborden, dat nogal goed ingedeukt was, kon men volgend tekstje lezen: «HET IS MIJN FOUT NIET, HET IS HAAR FOUT!»

AUTOMOBILIST POETS JE WAGEN!

HET stadsbestuur van Moskou bracht onlangs ter kennis van de bevolking, dat het voortaan verboden is tapijten uit te kloppen door het venster of op straat en dat men geen afval op de stoepen meer mag werpen. Bovendien werden de automobilisten verzocht hun wagen regelmatig te poetsen. Wie dit niet doet, loopt kans een bekeuring te krijgen.

WEG MET DE BAARD!

EEN Engels politiemann, Stewart Dean, had de wacht opgetrokken bij het paleis van Buckingham met een jonge baard. Hij werd uitgenodigd door een tuchtcommissie om zijn ontslag in te dienen. Men verweet hem dat hij zijn dienst onfatsoenlijk had waargenomen. Dean weigerde echter radicaal zich te scheren, en hield vol (wat inderdaad waar is) dat geen enkel politiereglement hem verbiedt een baard te dragen!

DE GEHEIME MACHINE

TOTNOGTOE was het radicaalste middel voor het vernielen van geheime documenten het vuur. De techniek heeft hier weer een oplossing gevonden die de recuperatie van al dat papier mogelijk maakt. Een Franse maatschappij heeft een machine gebouwd, die voorzien is van een reeks buitengewoon scherpe messen, die de papieren in lange stroken van 2 mm, snijdt. Op deze manier kunnen deze stroken gebruikt worden voor het opvullen van dozen waarin glas en andere breekbare voorwerpen dienen verpakt te worden. En op deze manier ook, kan men met dat papier op een goedkope wijze stro en katoen vervangen. De machine is zo perfectiegericht, dat ze de metalen papierhouders en naalden automatisch wegneemt.

NOOIT TE OUD OM TE LEREN Te Osaka (Japan) werd een school geopend voor mensen die hun penalen hebben gekregen. Zij leren hier hoe zij hun leven als rentenier op interessante wijze kunnen inrichten.

DE POST

Wordt Europa groter?

HOLLAND werd groter gemaakt door het prachtig werk van ingenieurs en dijkbouwers, die het aandurften de Zuiderzeedroog te leggen. Enkele specialisten zouden thans het plan hebben opgevat Europa groter te maken door een dijk te bouwen tussen Kales en Dover en tussen Norfolk (Groot-Brittannië) en Denemarken. Groot-Brittannië zou daardoor een schiereiland worden. Of dit plan ooit zal uitgevoerd worden is een andere vraag.

DAT IS PARIJS!

Deze foto werd gemaakt in Duitsland en toont juist de nacht van Parijs. Het is de Notre-Dame. De Duitse architect Herbert Kirchhoff reconstrueerde in een filmstudio een deel van Parijs ten behoeve van een nieuwe film.

DE VRIJGEVIGE BELASTINGBETALER

EEN Amerikaans belastingbetaler had vernomen dat de openbare staatsschuld van de Verenigde Staten 250 miljard dollar bedroeg. Hij stuurde een check van 100 dollar naar de belastingen, met als vermelding op het strookje «om de staatsschuld wat te verminderen». De administratie stuurde hem zijn check terug, met volgende commentaar: «Geen enkel geschenk mag aanvaard worden, indien er geen doel duidelijk bij vermeld werd».

CHAUVINISME

EEN geleerde professor van de Royal Veterinary College, expert in de vogelzang, verklaarde dat de Engelse vinken het aksent van de vinken van het kontinent overnemen, telkens wanneer de Engelse vinken verplicht worden een tijdje met de kontinentale samen te leven, maar dat na enkele dagen de Engelse vinkjes onvermijdelijk hun Engels aksent terugvinden!

Een reiskaartje van 9 m 90!

EEN reisagentschap van Tokio overhandigde aan een van zijn klanten een reiskaartje met een lengte van 7m50. Of deze reiziger het spoor wil volgen van Philips Fogg? Misschien... In ieder geval wil hij van Tokio naar de Verenigde Staten en dit over 74 steden van Azië, Australië, Zuid-Afrika en Europa. Toen dit nieuws bekend werd kondigde een reisagentschap van Sydney in Australië plechtig aan, dat niet Tokio

maar Sydney het rekord van de lange reisbiljetten hield: inderdaad, dit reisagentschap leverde een biljet af waarop niet minder dan 29 luchtlijnen vermeld stonden, 103 steden en 33 landen. Het had de eerbiedwaardige lengte van 9m90.

TIJD OM

MEN MOET NOOIT WANHOPE

EEN Engelse boer had een gouden ring verloren bij het maaien van zijn haverveld. Onlangs bij het omspitten van datzelfde veld vond hij zijn ring terug! Deze had zo maar eventjes... zes en dertig jaar in het veld gelegen!...

MET OF ZONDER BAARD!

DE burgers van de stad Karlsruhe waren van plan een monument op te richten ter ere van Gutenberg. De zaak werd meermaals besproken en de meningen liepen erg uiteen, want de ene helft van de gemeenteraad beweerde dat de uitvinder van de drukkerij een baard droeg, en de andere helft beweerde dat hij geen baard had! In dit geval van twijfel heeft de gemeenteraad van Karlsruhe er niets beter op gevonden, dan het plan doornieuw op te geven. Gutenberg zal dus geen standbeeld krijgen bij Gutenberg. Wanneer men bedenkt, dat de uitvinder van de drukkerij geen standbeeld krijgt bij gebrek aan documenten over zijn baard, dan mag men dit toch wel het top-punt noemen!

FOTONIEUWS

IEDEREN kent reeds de miniaturafototoestellen die de Japaners en de Duitsers na de oorlog hebben op de markt gebracht. Een Amerikaans uitvinder presenteerde zijn nieuwe vondst: een buitengewoon licht fototoestel dat amper 20 gram weegt, en maar 4 cm lang is. Men kan het vast zetten op de loop van een revolver, en hij het schieten wordt het resultaat van ieder schot automatisch gefotografeerd.

EEN PRIJS VOOR DE STRAATHOND

IEDER jaar worden er in de grote steden wedstrijden georganiseerd voor rashonden met indrukwekkende stamboom. De jury kiest als kampioen de mooiste of de meest zeldzame hond uit. De stad Milaan breekt met deze traditie en richt een tentoonstelling in waar alleen honden zijn toegelaten die geen stamboom hebben. De ouders en de voorouders zijn hier van geen tel, zelfs de schoonheid en de geldwaarde hebben geen belang. Er worden vier prijzen uitgedeeld: voor de goedheid, de trouw, de intelligentie en de moed. De echte trouwe straathond is hier dus aan de eer, en dat zal alle hondenvrienden werkelijk plezier doen.

ANTWOORD OP DE TEST

BEN JE GEZELLIG VAN AARD?

10 JA: Je bent geboren om in gezelschap te leven. Je ontvlucht de mensen niet, integendeel, je voelt je thuis waar er vele mensen zijn en er drukte heerst.

7 TOT 9 JA: Je bent een beetje schuchter. Je ontmoet niet graag nieuwe gezichten; het ijs is nochtans vlug gebroken.

4. TOT 6 JA: Alles hangt af van je humeur, de omstandigheden en de vrienden die je omringen.

1 TOT 3 JA: Je voegt je bij het gezelschap als het werkelijk niet anders kan. In gezelschap verkeren verget je grote inspanning van je.

NUL: Je houdt liefst van de stilte, van de rust. Je bent graag alleen en je voelt je niet op je gemak in een groot gezelschap.

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verlengd.

Het weekblad «KUIJE» is 12^e jaargang. Lombard Uitgeven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R.: 1909.10. — Uitgever-Directeur: Raymond Leblanc, Isidor Gerardlaan, 9, Brussel. — Heliograf: De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 200-252, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIJE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3053 — Ciro 653.389 — Abonnement: 5 fl. per kwartaal.

NERLAND: 60 cent. — CANADA en de USA: 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland: 10 F.

HIER KAN MEN KUIJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:
— KUIJE CONGO - P. B. 440, Leopoldstad (B.C.).
— KUIJE-Holland: DARGAUD S. A., 60, Chaussee d'Antin, Paris IXe.
— INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.

en U.S.A.: PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

	België	Belg. Congo	Canada en het buitenland
3 maanden ...	05,- F.	105,- F.	3.20 en
6 maanden ...	180,- F.	205,- P.	\$ 4.00
1 jaar ...	350,- F.	400,- F.	\$ 7.50

Oplage gecontroleerd door Deven

SPEELT HARMONICA IN DRIE MAANDEN

Wij verstrekken alle klassieke benodigdheden (solfège, enz.) voor het begin, GRATIS.
Een harmonica wordt door ons GRATIS ter beschikking gesteld van de leerlingen.
Vraag gedetailleerd prospectus nr 15, aan:
HOGERE HARMONICA - SCHOOL
(Best.: Charles Demaële)
422 BRUSSEL
Heropening van de klassen : 29 september
Plaatselijke afdelingen overal langs het land.

Aan boord van de « Ramona » brak brand uit. De bemanning kon gered worden...

